

[Wilhelm]

til omvendt fortegn, gennemtrængt af militær ånd og med tilbagetrængning af hensynet til den enkelte bag hensynet til militæret eller staten, blev ophævet i 1945. Men som debatten i går viste, som mexikanersagen viste, og som regeringens fremsættelse for fjerde gang af dette retsplejelovsforslag viser, var Hurwitz for optimistisk.

Der er atter – denne gang uden fysisk besættelse som undskyldning – anslag mod de retsprincipper, som generationer her i landet har kæmpet for.

Heldigvis fik Hurwitz ret i et vist omfang: »... kan det vel forventes, at mange vil være på deres post imod tendenser af denne art.« Ja, det har mange heldigvis været. Der afholdes faktisk møder over hele landet i protest imod disse tendenser og også imod dette lovforslag, og det har allerede to gange tvunget regeringen til at ændre noget i sit forslag, men slet ikke nok, hvad der alene turde fremgå af, at forslaget, som det ser ud nu, på dette punkt er praktisk taget identisk med undtagelsesloven fra 1941. Muligheden for at nægte den sigtede den foretrukne forsvarer netop i den slags sager skal helt væk. Vi glæder os over, at det radikale venstre, siden sidste gang forslaget var fremme, har formuleret dette krav fuldstændig entydigt, og regner selvfølgelig med, at de står fast på det.

Må jeg så sige til sidst, at forslaget på dette afgørende punkt – og de øvrige punkter kan jeg altså først få mulighed for at gå ind på senere – er betydelig mere vidtgående end den retsplejelovgivning, som i Vestyskland benyttes til at undgå uønskede forsvarsadvokater. Efter den vesttyske Baader-Meinhof-lovgivning eller, som én her sagde, Croissant-lovgivning kan forsvarere kun afvises, hvis der kan rejses sigtelser imod dem. Efter den danske regerings forslag skal de kunne afvises uden nogen som helst konkret begrundelse.

Jeg skal endnu en gang opfordre regeringen til at frafalde de retssikkerhedstruende ting, der er i §§ 733, 745 og 748.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg betragter delvis denne behandling som værende en del af et udvalgsarbejde, der er foregået i lang tid, og som nu fortsætter. Derfor skønner jeg også på, at indlæggene har været præget – med en enkelt sidste und-

tagelse – af vilje til at nå et resultat i dette udvalgsarbejde, og det siger jeg tak for.

Jeg skal over for hr. Hjortnæs oplyse, at udvalgsarbejdet om forsvarerbeskikkelse på efterforskningsstadiet er færdigt, at betænkningen er i trykken, at den vil foreligge om meget kort tid, og at vi aldeles omgående vil gennemføre en så hurtig høring som muligt for i videst muligt omfang at få disse synspunkter hurtigst muligt med ind i den debat, vi her fører.

Jeg skal i øvrigt over for hr. Kjærulff-Schmidt bekræfte, at nok anser jeg et lovforslags indhold for det væsentligste, men også sidehenvisninger skal være rigtige.

Jeg skal over for hr. Holmberg og adskillige andre bekræfte, som det også er sagt af hr. Bernhard Baunsgaard, at naturligvis må det nu, efter at vi for fjerde gang behandler dette lovforslag, være også min opgave at medvirke så stærkt, som det overhovedet er muligt, til, at vi når et resultat, at vi finder løsninger, som kan bevirke, at denne lovgivning nu gøres færdig i dette ting i denne samling. Det gælder åbenhed om varetægtsregler, det gælder åbenhed om formuleringer i det hele taget.

Jeg skal over for centrum-demokraterne oplyse, at jeg skønner at være i stand til at aflevere en paragrafnøgle, som kan lette sammenligneligheden, umiddelbart efter at udvalgsarbejdet igen har taget sin begyndelse.

Så må jeg måske nøjes med meget stilfærdigt over for hr. Wilhelm at sige, at jeg føler mig bestemt ikke overbevist om, at det ville passe professor Stephan Hurwitz at blive taget til indtægt mod dette lovforslag, sådan som hr. Wilhelm indirekte fik anledning til det.

Ebba Strange (SF):

Også jeg bemærkede med stor interesse hr. Bernhard Baunsgaards indlæg. Det fremgik helt klart, at § 733 kunne de radikale ikke gå med til med den formulering, den havde fået. Derfor vil jeg tillade mig her fra talerstolen at stille det samme spørgsmål, som jeg stillede den foregående justitsminister, og som jeg har stillet i dagspressen: hvorfor er det så magtpåliggende for den socialdemokratiske regering at få dette lovforslag igennem? Hvad er det, der er så bekymrende ved denne statsikkerhed? Og hvad er statens sikker-